

TXIRRINDULARITZA

Tropeleko 'aitona' joan da

Gilbert Duclos-Lasallek erretiratzea erabaki du profesionaletan 19 urte egin eta gero

PELLO AIESTARAN / DONOSTIA

Gilbert Duclos-Lasalle joan da. Tropeleko 'aitonak' bizikleta uztea erabaki du, 41 urterekin, profesionalen artean 19 urte bete eta gero. Ez da txapeldun handia izan, baina bai karrera batzuk irabazi eta bere tokia egiten jakin duena. Bera da, hain zuzen ere, Eddy Merckxekin batera aritutako azken txirrindularia (belgiarra 1978an erretiratu zen). Sean Kelly handia, Duclos-Lasalle bezalaxe 1977an debuta egindako irlandarra, iaz erretiratu zen, 38 urterekin.

Baina Duclos-Lasallek zerbait berezia izan baldin badu, Paris-Roubaix klasikoagatik sentitzen zuen pasioa da. Debutatu zuenetik, 17 aldiz parte hartu du (1984an ez zen aritu, ehizean ari zela istripu larria izan zuelako), eta beti ere kontutan hartzeko gizona izan da: bi aldiz garaile (1992 eta 93), bi aldiz bigarren (1980 eta 83), behin laugarren (1989), behin seigarren (1990an) eta behin zazpigarren (1994an). Hiru alditan bakarrik geratu da Roubaix-ko belodromora heldu gabe.

Duela aste batzuk, Duclos-Lasalle berak gogora ekarri zituen klasiko honetan edukitako esperientziak, Frantziako egunkari batean. Ez du oraindik ere bere lehen parte hartzean bizitako anekdota ahaztu. «Jean-Pierre Danguillaume nire taldekideak esan zidan: 'Belodromoko atea itxi baino lehen heltzen bazara, Paris-Roubaix-ko izen handia izango zara'. 28. postuan amaitu nuen, Danguillaume berak baino lehenago». Danguillameren profezia bete egin zen bete betean, Gilbert Duclos-Lasalle Paris-Roubaix-ko gizon handia bihurtu baitzen berehala. Baina urte asko itxaron behar izan zituen bearnotarrak lehen garaipena eskuratzeko. 1992an izan zen, 37 urterekin eta dagoeneko aukera-

Duclos-Lasalle, aurtengo Euskal Herriko Itzuliko liderraren maillotarekin.

GILLENEA

rik ez zuela izango zirudienean, ezarri zuen lehen aldiz bere izena palmaresean. Eta gainera, modurik harrigarrienean: Franco Ballerini italiarra esprintean gaindituta. «Garaipen hori gogoratzen dudana bakoitzean, 1980ko edizioa datorkit burura. Orduan, Moserrek, beterano batek, esprintean gainditu ninduen. 1992an ni Moserren lekuan nengoen. Esperientzia handiko txirrindularientzat da karrera hau». 1993an, berriro ere errepi-katu egingo zuen balentria... ia 39 urterekin.

AZKENERA ARTE SASOIAN

Gilbert Duclos-Lasallaren kasua ez da arrunta txirrindularitzaren munduan. Badi-ra tropelean hainbat urte pasatzen dituzten beteranoak, baina gutxi azkenera arte hor aurrean ibiltzea lortzen dutenak. Sean Kellyk, esate baterako, ez zuen karrera bat bera ere irabazi azken bi urteetan. Momentu honetan, Duclos-Lasalle erretiratu ostean, lau dira tropelean urte gehien da-

Gilbert Duclos-Lasalle

Jaio: 1954ko abuztuaren.

Debuta profesionaletan: 1977an.

Taldeak:

Peugeot (1977-86)

Z (1987-92)

Gan (1993-95)

Garaipen aipagarrienak:

Paris-Roubaix (1992-93),

Paris-Niza (1980), Route

du Sud (1983-89), Tour de

l'Oise (1986), Bordeaux-

Paris (1983), Euskal Herri-

ko Itzuliko bigarren etapa

(1995). Ez du etaparik ira-

bazi itzuli handietan.

Azken karrera: Grand Prix

d'Isbergues (bigarren).

ramatenak: Jan Bogaert, Etienne De Wilde, Robert Millar eta Jan Nevens, denak ere 1980 debuta egindakoak. Azken urteotan tropelean egon bai, baina ezer askorik egon gabe dabilta laurak ere.

Gilbert Duclos-Lasallek, alderantziz, erretiratu dena arte irabazi ditu karrarak. Askorik ez, baina bai bere palmaresa txukuntzeko modukoak. Aipagarriena, aurtengo Euskal Herriko Itzulian lortutako bigarren etapa. Karrerako liderra ere izan zen, azkenean etsi behar izan bazuen ere. Nazioarteko azken proban ere, bere kalitatea erakutsi zuen, bigarren postua eskuratu baitzuen Grand Prix d'Isbergues klasikoan, Frank Corvers belgiarraren atzetik.

Orain, bizikleta utzita, bere bizitzako beste bi pasioei ekingo die Duclos-Lasallek: ehiza eta familia. «Orain denbora soberan izango dut, eta ehizean lasaia ibiltzeko aprobetxatuko dut. Familiarekin ere gehiago egoteko aukera izango dut, azken urteotan pixka bat ahaztuta baititut».

Ballanger frantziarrak munduko beste marka bat hautsi du

BOGOTA

Felicia Ballanger txirrindulari frantziarrak aurretik ere berea zen munduko marka hautsi zuen atzo erlojuaren kontrako 500 metroetan. Ballangerrek 34 segundu eta 17 ehunen behar izan zituen kilometro erdia osatzeko, aurreko marka baino 457 ehunen gutxiago. Zilarrezko domina Galina Enukhina errusiarrak lortu zuen, eta brontzea Michele Ferris australiarrak. Ballangerrek irabazi proba esker, Frantziak du orain arte urrezko domina gehien Kolonbian jokatzen ari diren Pistako Mundialetan, hiru guztira.

Bienbitartean, taldeko jazarpen proban Australiako taldeak eskuratu zuen urrea, Ukrainaren aurrean nagusitu eta gero. Australiarren denbora 4.05.010ekoa izan zen, eta ukrainarrena, berriz, 4.07.090ekoa. Brontzea estatubatuarrentzat izan zen, alemaniarrei aurrea hartu ondoren.

Abiadurako proba, guk lerro hauek idazterako garaian finalerdietara iritsia zegoen. Finalerdietan Curtis Harnett kanadarrak Frederic Magne frantziarraren kontra neurtu behar zituen indarrak.

Jalabertek urteko 23. garaipena lortu du Toulousen

TOULOUSE

Laurent Jalabert txirrindulari frantziarrak aurtengo denboraldian zehar lortu duen 23. garaipena erdietsi zuen herenegun Toulouseko gau lasterketa batean. ONCEkoa ehundaka metrotako aldearekin helmugaratu zen, Philippe Louviot eta Sylvain Boleyri —lasterketako bigarrena eta hiru-garrena hurrenez hurren— aurrea hartuz. Honenbestez, UCIko munduko sailkapenaren buruan dagoen txirrindulariak berretsi egin du urtean zehar erakutsi duen nagusitasuna. Toulouseko probarekin bukatu du Jalabertek denboraldia. «Orain 15 bat eguneko oporrak hartuko ditut, bizikletarekin pixka bat ahazteko».

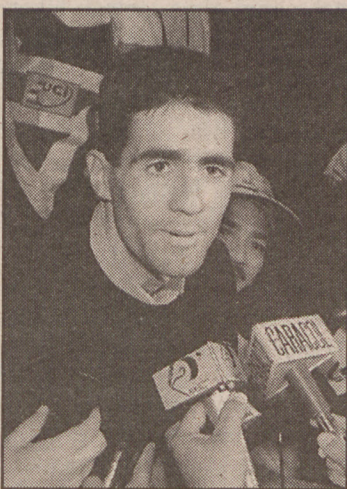
Indurain: «Kolonbiarrek abantaila dute Mundialean»

BOGOTA

Miguel Indurain herenegun gauean (21.00ak Kolonbian) iritsi zen Bogotako aireportura. Txirrindulari nafarrak sekulako zalaparta sortu zuen kazetarien artean, eta horren eraginez ematekoa zuen prentsaurrekoa ere ia ez zuen eman. Kazetarien galderi erantzun zien Atarrabiakoak, eta Mundiala irabaztea «oso zaila» izango dela esan zuen, «altueraren eta txirrindulari kolonbiarren eraginez batez ere».

Indurainek, bestetik, garrantzia kendu nahi izan zion orduko

errekorrari, eta jakinarazi zuen egun Romingerrek duen marka hobetzen saiatuko dela, baldin eta Duitaman korritzekoa den 180 kilometroko erlojupekoan emaitza ona lortzen badu. «Altuerara egokituta nago dagoeneko», adierazi zuen nafarrak; izan ere, 24 egunetan Colorado Springsen entrenatu da Banestokoa. Altueraren eraginez txirrindulari kolonbiarrek abantaila dutela azaldu zuen, «eurak gu baino ohitutago daudelako». Kolonbiarrak bezala, Gianni Bugno italiarrak ere hainbat egun daramatza Kolonbian.

Indurain, Bogotara iristean. EFE

Baina kazetariak behin eta berriz orduko errokarriri buruz galdegiten zioten, eta berak berriro: «Duitaman ondo banabil, egun batzuk geratuko zaizkit eta probaren bat egingo dut, ez dakit oraindik hemen Kolonbian, Quito ala Mexikon». Bogotako belodromoko pistari ere egokia iritzi zion 55.5 kilometro orduko abiadura lortzeko.

Indurain, Jose Miguel Etxabarri, Jose Mari Jimenez eta Santi Blanco Boyaca ingurura, errepideko lasterketa jokatuko den lekura, joango dira gaur, ziurkiztua zer-nolakoa den ikusteko.